

Dosarul nr. 2rac-58/23
2-21065163-01-2rac-22022023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Sandu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, A. Braga, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

30 august 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Viorica Puica
Oxana Parfeni
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Technopower”, reprezentată de avocatul Roman Crivenco,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Simplex-Co” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Technopower” privind încasarea datoriei, penalității, compensarea cheltuielilor de judecată, și,

acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Technopower” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Simplex-Co” privind încasarea penalității pentru neexecutarea obligației de livrare a bunurilor și penalității pentru executarea cu întârziere a obligației de livrare a bunurilor și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 30 aprilie 2021 SRL „Simplex-Co” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Technopower” privind încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 574 din 13 august 2020 SRL „Simplex Co” s-a obligat să predea cumpărătorului SRL „Technopower” 1 000 de centrale pe gaze de model „Baxi Eco Home 24F”, iar cumpărătorul avea obligația de a recepționa marfa și de a achita costul acesteia. Costul total al cazanelor livrate constituia 345 000 de euro, iar livrarea acestora urma a fi efectuată după cum urmează: 150 de unități până la data de 31 august 2020; 300 unități până la data de 30 septembrie 2020 și 550 unități până la data de 30 octombrie 2020.

A invocat că, potrivit pct. 3.2 din contract, părțile au prevăzut modalitatea de achitare a bunurilor procurate, pentru fiecare tranșă se va achita 20% din valoarea ei, la momentul vămuirii, restul sumei va fi achitată în maxim 90 de zile de la data facturării efective pentru fiecare tranșă în parte. Potrivit pct.3.4, la depășirea termenului de achitare, pârâtul este considerat pus în întârziere, fără expedierea vreunei notificări în acest sens.

A relatat că, creditorul și-a executat conștiincios obligațiile sale, prin livrarea mărfii conform solicitării debitorului, pentru ce a eliberat facturi fiscale. A întreprins măsuri în vederea examinării extrajudiciare a litigiului prin expedierea somațiilor cu actul de verificare a decontărilor reciproce. Ca urmare a somațiilor expediate pârâtul a achitat parțial datoria, care la moment constituia suma de 200 412,08 de lei. Părțile au prevăzut calcularea penalității pentru neachitarea la timp a sumelor pentru fiecare partidă de marfă care constituie 1% pe zi, ce constituie suma de 104 216 de lei.

A solicitat reclamantul inițial SRL „Simplex-Co”, încasarea de la SRL „Technopower” a datoriei în sumă de 200 412,08 de lei, penalitatea în mărime de 104 216 de lei, taxa de stat în sumă de 9 438,83 de lei precum și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a relatat că SRL „Technopower” a achitat parțial datoria, iar la moment aceasta constituie suma de 20 000 de lei.

La 18 august 2021, SRL „Technopower” a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Simplex-Co” privind încasarea penalității pentru neexecutarea obligației de livrare a bunurilor și a penalității pentru executarea cu întârziere a obligației de livrare a bunurilor și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că, SRL „Simplex-Co” la înaintarea acțiunii inițiale și-a întemeiat cerințele pe prevederile contractului nr. 574 din 13 august 2020. Astfel, nu și-a executat corespunzător obligațiile de livrare a bunurilor conform contractului nr. 574, ceea ce oferă SRL „Technopower” dreptul de a cere penalități de întârziere și exclude dreptul „Simplex-Co” de a solicita încasarea forțată a unei datorii care nu a devenit scadentă.

A notat reclamantul că, potrivit pct.1.1 al contractului nr. 574 din 13 august 2020, SRL „Simplex-Co” s-a obligat să vândă, iar SRL „Technopower” să cumpere mărfuri indicate în pct.2 și anexa nr.1 a contractului: - 1 000 de unități de centrale de model ”Baxi Eco Home24F”, termenele de livrare au fost stabilite în pct. 2.1 al contractului, 150 de unități până la data de 31 august 2020, 300 de unități până la data de 30 septembrie 2020 și 550 unități până la data de 30 octombrie 2020.

A menționat că, din cauză că SRL „Simplex-Co” până la data de 30 octombrie 2020 a livrat doar 750 de centrale și acelea cu întârziere, prin notificarea din 25 iunie 2021 a fost informat despre rezoluțiunea contractului de furnizare nr. 574 în conformitate cu pct.5.1., în partea neexecutării de livrare a 250 de centrale de model ”Baxi Eco Home 24F”.

A opinat că, în partea obligațiilor neexecutate de livrare a 250 de centrale calculate pentru perioada 31 octombrie 2020 până la data declarării rezoluțiunii contractului, SRL „Simplex-Co” urmează să achite o penalitate în mărime de 20 529,88 de euro, conform pct.4.2 a contractului. Odată cu livrarea cazanelor urma să transmită și certificatele de conformitate pentru acestea eliberate de autoritățile competente. La momentul înaintării acțiunii reconvenționale nu au fost transmise certificatele de conformitate pentru 5 cazane, iar în temeiul prevederilor pct.4.2 a contractului nr.574, pentru executarea cu întârziere a obligațiilor de livrare a

bunurilor urmează să achite o penalitate de întârziere parțială în mărime de 11 470 de euro.

A relatat că, suma pretinsei datorii a reclamantului în acțiunea inițială față de SRL „Technopower” nu există, deoarece plățile au fost efectuate în conformitate cu prevederile contractului și a legii, iar termenul pentru achitarea mărfii începe să curgă după livrarea acesteia și a documentelor însoțitoare obligatorii. Marfa nu este livrată atâta timp cât cumpărătorului nu i-au fost transmise documentele însoțitoare obligatoriu. Certificatele de conformitate au fost transmise parțial și treptat după transmiterea propriu-zisă a cazanelor, iar achitarea a fost efectuată în termenul prevăzut de contract din data livrării cazanelor împreună cu documentele însoțitoare.

A solicitat reclamantul reconvențional, SRL „Technopower”, încasarea de la „Simplex-Co” SRL a penalității pentru neexecutarea obligației de livrare a cazanelor conform contractului nr. 574 din 13 august 2020, calculată pe perioada 31 octombrie 2020 - 25 iunie 2021 (ziua rezoluției contractului), în sumă de 20 529,88 de euro, a penalității pentru executarea cu întârziere a obligației de livrare a bunurilor conform contractului nr.574 din 13 august 2020, în mărime de 11 470 de euro și încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru taxa de stat în mărime de 19 900 de lei.

Prin hotărârea din 04 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare inițială și parțial admisă cererea reconvențională.

S-a perceput de la SRL „Technopower” în folosul SRL „Simplex-Co” datoria restantă rezultată din neexecutarea contractului de vânzare-cumpărare a cazanelor din 13 august 2020, în sumă de 20 000 de lei, penalitatea calculată pentru perioada 06 februarie 2021 - 24 aprilie 2021 în sumă de 104 216 de lei, cheltuielile de judecată rezultate din plata taxei de stat în sumă de 9 438,83 de lei și asistența juridică în sumă de 10 000 de lei, în total suma de 134 216 de lei.

S-a perceput de la SRL „Simplex-Co” în folosul SRL „Technopower” penalitatea pentru neexecutarea obligației de livrare a cazanelor conform contractului din 13 august 2020 calculată pentru perioada 31 octombrie 2020 - 25 iunie 2021, ziua rezoluției contractului, în mărime de 20 529,88 de euro, echivalentul în lei mdl la momentul executării și cheltuielile de judecată rezultate din plata taxei de stat de 12 767,84 de lei.

S-a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională depusă de SRL „Technopower” împotriva SRL „Simplex-Co” în partea încasării penalității pentru executarea cu întârziere a obligației de livrare a bunurilor în sumă de 11 470 de euro, în lei la momentul executării și cheltuielile de judecată rezultate din plata taxei de stat în sumă de 7 132,16 de lei.

La 06 aprilie 2022 SRL „Simplex-Co” a declarat apel asupra hotărârii instanței de fond, în partea admiterii acțiunii reconvenționale, solicitând pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii reconvenționale.

La 28 aprilie 2022, SRL „Technopower” a declarat apel solicitând casarea hotărârii din 04 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea în care s-a respins acțiunea reconvențională și în partea admiterii acțiunii inițiale, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii reconvenționale și de respingere a acțiunii inițiale.

Prin decizia din 23 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cererile de apel depuse de SRL „Simplex-Co” și SRL „Technopower”, au fost admise.

S-a casat integral hotărârea din 04 aprilie 2022 a Judecătorei Chişinău, sediul Centru și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Simplex-Co”.

S-a încasat de la SRL „Technopower” în beneficiul SRL „Simplex-Co” datoria restantă rezultată din neexecutarea contractului de vânzare-cumpărare a cazanelor din 13 august 2020, în sumă de 20 000 de lei, cheltuielile de judecată rezultate din plata taxei de stat în sumă de 600 de lei și de asistența juridică în cuantum de 10 000 de lei.

În rest, cerințele SRL „Simplex-Co”, au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a respins ca neîntemeiată, cererea reconvențională depusă de SRL „Technopower” împotriva SRL „Simplex-Co” cu privire la încasarea sumelor de 20 529,88 de euro și 11 470 de euro cu titlu de penalitate pentru executarea cu întârziere a obligației de livrare a bunurilor conform contractului nr. 574 din 13 august 2020.

S-a încasat de la SRL „Technopower” în beneficiul SRL „Simplex-Co”, cheltuielile aferente taxei de stat achitată în instanța de apel în mărime de 9 245,69 de lei.

S-a încasat de la SRL „Simplex-Co” în beneficiul SRL „Technopower”, cheltuielile aferente taxei de stat achitată în instanța de apel în mărime de 2 344,86 de lei.

Pentru a decide astfel instanța de apel a invocat că, facturile fiscale prezentate de către reclamantul SRL „Simplex-Co” atestă transmiterea către cumpărătorul SRL „Technopower” a cazanelor în mărime de 750 unități, corespunzător prin semnarea acestor facturi, părțile au confirmat efectuarea tranzacției de livrare a mărfurilor și corespunzător executarea obligației vânzătorului în acest sens, iar pârâțul SRL „Technopower” la momentul semnării facturilor fiscale enunțate supra nu a invocat careva obiecții cu privire la cantitatea și calitatea mărfurilor. Or, la materialele cauzei este anexată copia actului de verificare privind decontările reciproce din data de 27.07.2021, din care rezultă cert și fără echivoc că SRL „Technopower” a confirmat existența unei datorii față de SRL „Simplex-Co” în mărime de 20 000 de lei. Astfel, cerința reclamantului SRL „Simplex-Co” cu privire la încasarea de la SRL „Technopower” a datoriei restante rezultată din neexecutarea contractului de vânzare-cumpărare a cazanelor nr. 574 din 13.08.2020 în sumă de 20 000 de lei, fiind întemeiată, din motiv că la caz s-a demonstrat cu certitudine raportul obligațional dintre părți, precum și existența datoriei, iar SRL „Technopower” nu a demonstrat prin careva probe că această datorie a fost stinsă.

A concluzionat că, între părți a existat raportul obligațional, rezultat din încheierea contractului de vânzare-cumpărare, materializat prin emiterea facturilor fiscale, ce confirmă existența raportului obligațional și finalizat cu emiterea actului de verificare a decontărilor reciproce dintre părți, act de evidență contabilă, ceea ce confirmă temeinicia acțiunii depuse privind încasarea de la SRL „Technopower” în beneficiul SRL „Simplex-Co” SRL a datoriei contractuale în mărime de 20 000 de lei.

Cu referire la cerințele SRL „Simplex-Co” cu privire la încasarea din contul SRL „Technopower” a penalității în mărime de 104 216 de lei, instanța de apel a apreciat aceste cerințe, ca fiind nefondate. În acest sens, s-a invocat că certificatele de conformitate, a căror netransmitere în termen o invocă SRL „Technopower”,

reprezintă o parte integrantă a mărfurilor cumpărate în temeiul contractului nr. 574 din 13.08.2020, adică a cazanelor ce urmau a fi transmise de către SRL „Simplex-Co” în favoarea SRL „Technopower”. Prin urmare, transmiterea efectivă a cazanelor în lipsa certificatelor de conformitate nu poate fi considerată ca fiind o executare integrală din partea vânzătorului a obligațiilor privind transmiterea bunului. Astfel, după cum atestă materialele cauzei, prin prisma art. 1108 alin. (2) Cod civil, deși SRL „Simplex-Co” și-a asumat inclusiv obligația privind eliberarea certificatelor de conformitate, o serie din certificatele de conformitate au fost eliberate ulterior furnizării mărfurilor prin actele de predare-primire semnate de ambele părți, iar o serie dintre acestea nici nu au fost date. Or, SRL „Simplex-Co” este decăzut din dreptul de a solicita încasarea penalităților din momentul ce nu și-a onorat integral față de cumpărătorul/ debitorul SRL „Technopower” SRL și anume obligațiile privind livrarea certificatelor de conformitate.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind lipsită de temei concluzia instanței de fond, prin care s-a încasat penalitatea din contul SRL „Technopower” pe motiv că ultimul a fost în întârziere la facturile de plată fiind calculată penalitatea pentru 06.02.2021-24.04.2021, deoarece norma art. 949 al. 3) din Codul de procedură civilă, într-o manieră certă și clară prevede că, în cazul când creditorul a primit executarea, el va putea cere plata penalităților numai dacă și-a rezervat acest drept expres la primirea executării. Deși, SRL „Simplex” a primit executarea potrivit facturilor îndreptate spre plată, nu și-a rezervat dreptul la plata penalităților, dar a depus cererea de chemare în judecată.

Cu referire la acțiunea reconvențională formulată de „Technopower” SRL împotriva „Simplex-Co” SRL, prin care ultimul pretinde încasarea penalităților în mărime de 20 529,88 de euro pentru neexecutarea obligației de livrare a bunurilor, precum și a penalităților în mărime de 11 470 de euro, pentru executarea cu întârziere a obligației de livrare a bunurilor conform contractului nr. 574 din 13.08.2020, Curtea de Apel Chișinău, a apreciat aceste revendicări ca neîntemeiate, fiind pasibile de a fi respinse din următoarele considerente. Potrivit pct. 4.2. al contractului nr.574 din 13.08.2020, părțile au stabilit că în cazul în care vânzătorul nu va livra echipamentele la termenul stabilit în contract, acesta va plăti penalități de întârziere de 0,1% pe zi din valoarea echipamentelor nelivrate. În temeiul pct. 2.1. al contractului, SRL „Simplex-Co” s-a obligat să livreze „Technopower” SRL: 150 de unități de centrale ”Baxi Eco HOME” până la data de 31.08.2020; 300 de unități de centrale ”Baxi Eco HOME” până la data de 30.09.2020; 550 de unități de centrale ”Baxi Eco HOME” până la data de 30.10.2020. Conform pct. 2.5. al contractului, părțile au prevăzut că în cazul în care părțile au convenit că mărfurile vor fi ridicate de către cumpărător, acesta în termen de maximum 7 zile de la data efectuării achitării conform p. 3.2.2. se va prezenta la depozitele vânzătorului pentru a ridica echipamentele respective.

De asemenea, actele cauzei atestă că potrivit facturilor fiscale AAK0300728 și AAK0300729 din 04.09.2020, AAI4343001 și nr. AAI4342989 din 03.10.2020, AAK0301572 din 02.11.2020, AAK0301644 din 06.11.2020, SRL „Simplex-Co” SRL a livrat cumpărătorului SRL „Technopower” centrale ”Baxi Eco Home 24F” în cantitate de 750 buc, deși potrivit contractului părțile au stabilit livrarea a 1.000 unități. La data de 25.06.2021 SRL „Technopower” a expediat SRL „Simplex-Co” declarația de rezoluțiune al contractului nr.574 din 13.08.2020, pe motiv că SRL „Simplex-Co” nu și-a onorat integral obligația cu privire la livrarea mărfurilor până

la data de 30 octombrie 2020, solicitând totodată achitarea în termen de 10 zile a penalităților în mărime de 20 529,88 de euro, pentru nelivrarea în termen a 250 de unități de cazane.

Instanța de apel a mai indicat că, deși inițial părțile au convenit asupra livrării mărfurilor potrivit condițiilor stipulate la pct. 2.1., termenul privind livrarea cazanelor prevăzut inițial nu a fost respectat întocmai de către părți, ceea ce însă nu a împiedicat livrarea necondiționată și lipsa obiecțiilor în privința celor 750 de cazane, care au fost livrate pentru perioada 04 septembrie 2020 – 06 noiembrie 2020. Deși SRL „Technopower” a recepționat cele 750 de cazane, ultimul nu și-a onorat integral obligația de plată față de SRL „Simplex-Co” pentru livrarea acestora, ultima achitare fiind datată cu 24.06.2021, iar la moment acesta înregistrează o datorie față de vânzător în mărime de 20 000 de lei, în temeiul contractului nr.574 din 13.08.2020.

A menționat Curtea de Apel Chișinău că SRL „Technopower” nu este în drept de a pretinde de la SRL „Simplex-Co” încasarea penalității în mărime de 20 529,88 de euro calculată pentru perioada 31.10.2020–25.06.2021 pentru neexecutarea obligației de livrare a bunurilor conform contractului nr. 574 din 13.08.2020, din motiv că reclamantul reconvențional nu a făcut dovada faptului că acesta și-a onorat integral față de SRL „Simplex-Co” obligația de plată pentru cele 250 de cazane care nu au fost livrate, pentru a pretinde întârzierea vânzătorului, or, chiar nici la etapa examinării cererii de apel SRL „Technopower” nu a făcut dovada că a achitat integral costul livrării cazanelor în temeiul contractului nr. 574 din 13.08.2020, care deja s-a efectuat.

Astfel, reieșind din prevederile contractuale, deși părțile au prevăzut un termen de livrare al bunurilor, respectarea acestuia nu a fost posibilă, iar SRL „Technopower” nu a prezentat careva probe cu trimitere la faptul că neeliberarea mărfurilor i-ar fi imputabilă SRL „Simplex-Co”, precum și faptul că SEL „Technopower” în acest sens și-a onorat obligația de plată a mărfurilor, pentru neeliberarea cărora solicită încasarea penalității.

Cu referire la solicitarea reclamantului reconvențional SRL „Technopower”, privind încasarea penalităților în mărime de 11 470 de euro, pentru executarea cu întârziere a obligației de livrare a bunurilor conform contractului nr. 574 din 13.08.2020, instanța de apel a apreciat-o ca fiind neîntemeiată, pe motiv că la momentul semnării facturilor și recepționarea mărfii, SRL „Technopower” nu a înaintat careva obiecții față de SRL „Simplex-Co” cu privire la neconformitatea cazanelor, precum și nu și-a rezervat un drept de a solicita încasarea penalităților în sensul art. 949 alin. (3) Cod civil.

La 09 ianuarie 2023, SRL „Tehnopower”, reprezentată de avocatul Roman Crivenco, a declarat recurs împotriva deciziei din 23 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a cererii inițiale și admiterea cererii reconvenționale.

În motivarea recursului s-a invocat că, SRL „Tehnopower” nu a avut intenția de a nu executa sau a tergiversa executarea propriei obligații de plată a mărfurilor transmise, ci a urmărit obținerea executării corespunzătoare a obligației din partea SRL „Simplex-Co” privind transmiterea cazanelor cu actele însoțitoare obligatorii pentru a le putea utiliza conform destinației acestora. Astfel, nici la momentul

adresării în instanța de judecată și nici la momentul actual nu există o datorie scadentă pe care SRL „Tehnopower” ar datora-o companiei SRL „Simplex-Co”, deoarece 5 certificate de conformitate nu au fost transmise și prin urmare neexecutarea obligației de plată este justificată, iar executarea silită și plata despăgubirilor este exclusă.

A menționat că instanța de apel pe motivul că obligația de plată a SRL „Tehnopower” este justificată a respins doar solicitarea de plată a penalităților însă nu și a sumei datoriei de bază și din această cauză rezultă că instanța a aplicat eronat normele dreptului material,

A notat recurentul că, cu referire la solicitarea înaintată de către SRL „Tehnopower” de încasare a sumei de 20 529,88 de euro cu titlu de penalitate contractuală pentru nelivrarea a 250 de cazane, instanța de apel a respins-o bazându-se simultan pe faptul că în conformitate cu prevederile pct. 2.5. din contractul încheiat între părți, SRL „Tehnopower” urma în termen de 7 zile de la data efectuării achitării mărfii de a se prezenta la depozitele vânzătorului pentru ridicarea echipamentelor respective, însă în conformitate cu prevederile pct. 2.1. a contractului nr. 574 din 13.08.2020 părțile au stabilit că obligația de livrare este a vânzătorului adică a SRL „Simplex-Co”. Mai mult decât atât, cealaltă marfă (750 de cazane) a fost livrată anterior anume de către SRL „Simplex-Co” ceea ce a fost confirmat inclusiv de reprezentantul acestora în instanța de judecată și care rezultă și din facturile fiscale. Or, instanța de apel eronat a respins solicitarea de încasare a penalității bazându-se pe acest argument.

În susținerea poziției sale instanța de apel reținut că, potrivit contractului, părțile au condiționat perioada de scadență a datoriei începând cu termenul de 90 de zile de la facturare, iar în final totuși a respins pretenția de încasare a penalității deoarece SRL „Tehnopower” nu a făcut dovada faptului că acesta și-a onorat integral obligația de plată față de SRL „Simplex-Co” pentru cele 250 de cazane care nu au fost livrate, pentru a pretinde întârzierea vânzătorului. Astfel, din logica motivării instanței de apel, rezultă că pentru a putea pretinde penalitatea pentru întârzierea executării obligației de livrare a bunurilor este obligatoriu întrunirea condiției de achitare a acestora indiferent de termenul de achitare convenit de părți, cum ar fi la caz 90 de zile de la facturare, ceea ce nu poate fi acceptat.

A mai indicat recurentul că, instanța de apel, prin aprecierea arbitrară a probelor, în mod ilegal a stabilit că întârzierea executării obligației de livrare a 250 de cazane la data de 30 octombrie 2020 de către SRL „Simplex-Co” este una justificată, deoarece SRL „Tehnopower” nu a executat propria obligație de plată care urma să survină parțial și teoretic abia la data de 04 decembrie 2020, deoarece plata facturilor urma a fi făcută în 90 de zile de la facturare, iar livrările au avut loc și în septembrie și în octombrie 2020. Neexecutarea justificată a obligației de plată a SRL „Tehnopower” a fost transformată de către instanța de apel într-o neexecutare nejustificată pentru a putea transforma neexecutarea nejustificată a SRL „Simplex-Co” de livrare a 250 de cazane într-o neexecutare justificată.

A susținut recurentul că prima instanță și instanța de apel au avut poziții diferite cu referire la chestiunea legată de necesitatea însoțirii mărfurilor, în speță cazane, cu documente însoțitoare obligatorii, la caz a certificatelor de conformitate. Astfel, prima instanță a făcut abstracție de faptul că pentru a fi utilizate conform destinației și a fi considerată ca fiind executată în mod integral obligația de transmitere a mărfurilor din partea SRL „Simplex-Co” ultima urma să transmită

către SRL „Tehnopower” împreună cu cazanele termice și certificatele de conformitate ale acestora. Iar instanța de apel, întru justificarea respingerii pretențiilor înaintate de SRL „Simplex-Co” privind încasarea penalităților, s-a bazat pe prevederile art. 1108 alin. (2) din Codul civil al Republicii Moldova. Astfel, cu referire la normele enunțate punerea în funcțiune a cazanelor în lipsa certificatelor de conformitate este imposibilă.

Consideră recurentul că neexecutarea obligației de plată a SRL „Tehnopower” a fost și este justificată de inacțiunea SRL „Simplex-Co” privind transmiterea certificatelor de conformitate pentru cazane și prin urmare instanța de judecată, nu putea admite încasarea sumei de 20 000 de lei și a penalităților calculate pentru această sumă.

În concluzie a invocat că au fost apreciate arbitrar probele și nu au fost aplicate corespunzător normele dreptului material, astfel, instanțele de judecată au emis hotărâri ilegale.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 23 noiembrie 2022.

La 26 ianuarie 2023, Curtea de Apel Chișinău, a expedit, în adresa participanților la proces decizia motivată, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc (f.d. 84).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul depus de SRL „Tehnopower”, reprezentată de avocatul Roman Crivenco, la data de 09 ianuarie 2023, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 27 februarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 13, vol.2).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL „Tehnopower”, reprezentată de avocatul Roman Crivenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute

la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tehnopower”, reprezentată de avocatul Roman Crivenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc